ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός αδείας 85

ΕΛΤΑ Ηλεκτρονικό Ρείτ

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ:
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29
10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 6 9 7 1 7 3 5 1 5 5
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Κωδ. 3028 Έτος 39ο Σεπτέμβριος 2016 Αριθμός φύλλου 447 Ιδρυτής - Εκδότης: Ένωση Μεσενικολιτών Αθήνας

Ταχυδρομικές επιταγές
Επειδή πολλές επιταγές χάνονται, γι' αυτό παρακαλούμε στο εξής να αποστέλλονται στη διεύθυνση:
Καρβούνης Χρυσόστομος
Ψαρρά Ξ. 4 - 8, Άγ. Ελευθέριος, Τ.Κ. 111 43
Αποστολή κειμένων στο mail: syl_mes_ath@yahoo.gr

ΗΜΕΡΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΤΑΣΗΣ

Το "ΟΧΙ" του '40

Το ιερό προσκύνημα στο βωμό της Ελληνικής ελευθερίας

ΓΡΑΦΕΙ Ο **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΛΙΤΣΗΣ**

Με εθνική υπερηφάνεια και ανείπωτο ενθουσιασμό πανηγυρίζει σήμερα η Ελλάδα την ιστορική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου που αποτελεί έναν σημαντικό σταθμό στους ατέρμονους αγώνες της φυλής μας για τα ωραιότερα ιδανικά που συνθέτουν το νόημα της ανθρώπινης ζωής και με ιερά συγκίνηση χαιρετίζει την ψυχή κάθε αγνού Έλληνα την ημέρα αυτή που υπήρχε μια ακόμη σελίδα δόξας και θυσίας στον ιερό βωμό της πατρίδας και ένα ακόμα σύμβολο για τους ελευθέρους λαούς όλου του κόσμου. Η 28η Οκτωβρίου είναι μέρα χαράς και αγαλλίασης. Είναι μέρα Εθνικής ανάτασης και **αποτελεί ένα ιερό προσκύνημα στο βωμό της Ελληνικής ελευθερίας**. Και ένα σταθμό ιστορικό που έχει γράψει σελίδες δόξας και ηρωισμού στους αγώνες του έθνους. Η Ελληνική λευτεριά μας έχει πολλούς σταθμούς στη ματωμένη πορεία της. Πολλές φορές ανέβηκε το δρόμο του μαρτυρικού Γολγοθά είδε ανατάσεις, λάμψεις που λαμπάδιασαν τους ουρανούς του κόσμου, αστραπές γιγάντιες που τύφλωσαν τους εχθρούς του, μα γνώρισε και ωμούς και μαύρους τάφους που την τύλιξαν με θλίψεις, πόνους, στεναγμούς και μαύρα δάκρυα.

Μέσα σε τέτοιες αλλεπάλληλες ψυχικές μεταπτώσεις ζυμώθηκε και γιγάντωσε η Ελληνική φυλή. Στο δρόμο της το δύσβατο και ανηφορικό διατήρησε την ακτινοβόλο νεότητα της γιατί γνωρίζει την ιστορία της, την ευλαβείται και αντλεί από αυτή τους χυμούς της αισιοδοξίας, της καρτερίας, της αυτοπεποίθησης και του ψυχικού θάρρους που κατευθύνουν την εθνική της πορεία. Η 28η Οκτωβρίου του 1940 είναι μέρα κατά την οποίαν ο αιώνιος σκυταλοδρόμος της ανθρωπότητας με τον πυρσό της τιμής και τη δόξα διασκέλισε για άλλη μια ακόμα φορά την γνώριμο κονίστρα των άνισων **αγώνων και άρχισε ένα ακόμα κοσμοϊστορικό ποίημα κοσμοϊστορικό μήνυμα αισιοδοξίας, θάρρους και ελπίδας για όλους τους λαούς του κόσμου.** Είναι μια επέτειος που διαφεύγει από τα όρια μιας απλής Εθνικής γιορτής και γίνεται επέτειος όλης της πολιτισμένης ανθρωπότητας και όλοι οι ελεύθεροι άνθρωποι του κόσμου όπου γης και αν κατοικούν, όποιο χρώμα και αν έχουν, όποια και αν έχουν πατρίδα στρέφουν σήμερα το βλέμμα τους με θαυμασμό στη χώρα τούτη των ελεύθερων ανθρώπων.

☞ *σελ. 3*

ΣΚΕΨΟΥ, ΔΕΣ, ΑΚΟΥΣΕ, ΝΟΙΩΣΕ, ΓΕΜΙΣΕ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΟΥ!!

Γράφει η **Βάνα Αντωνάκη**

Αν μπορείς άφησε για λίγο τα άγχη σου, τη δουλειά σου, τα προβλήματά σου και παρατήρησε, και θαύμασε!! Θαύμασε αυτό που λέγεται φύση. Όχι μόνο την ομορφιά αλλά και την πρόνοιά της.

Σκέψου, έχεις φυτέψει βολβούς, κυκλάμινα, δάκρυα, νάρκισσους και κάθε χρόνο, γνωρίζουν μόνοι τους πότε να φυτρώσουν, πότε να βλαστήσουν, πότε να ανθοφορήσουν. Περιμένουν υπομονετικά το φθινόπωρο, τις πρώτες δροσιές, το μήνυμα της φύσης. Τότε θα αρχίσει ο κύκλος της ζωής τους. Θα στολίσουν με τα άνθη τους χωράφια ή και μπαλκόνια τον χειμώνα. Και θα ξεράνουν τα φύλλα τους στο τέλος της άνοιξης.

Δες να πέφτουν τα φύλλα των δέντρων στο τέλος του φθινοπώρου και να γίνονται λίπασμα για το δέντρο που τα φιλοξένησε τόσους μήνες.

Δες να αμείβει η συκιά τον μόνιμο βοηθό της, το πουλί συκοφάγο, προσφέροντάς του, τους γλυκούς καρπούς της, για να μεταφέρει μακριά τους σπόρους της, με τα περιττώματα του. Και να συναντάς σε απίθανα μέρη, να φυτρώνουν συκιές. Σε παλιούς μισογκρεμισμένους τοίχους, στις άκρες των δρόμων, μέσα στη μέση του κήπου σου.

Άκουσε τον δρυοκολάπτη, το τόσο ωφέλιμο πουλί, να χτυπά το ράμφος του με δύναμη στον κορμό των δέντρων, να τον τρυπά για να φάει τα μυρμήγκια και τα ξυλοφάγα σκουλήκια που φωλιάζουν βαθιά στον κορμό. Έτσι τα δέντρα δεν θα ξεραθούν. Δεν θα αντικρίσεις ανάμεσα στα ψηλά έλατα, κάποια που αργοπεθαίνουν, που παραδόθηκαν χωρίς όρους και χωρίς βοήθεια στους ξυλοφάγους.

Άκουσε τις πρώτες σταγόνες που πέφτουν στη γη την ώρα που αρχίζει η βροχή, τον αέρα να σιγομουρμουρίζει ή να απειλεί περνώντας ανάμεσα στα δέντρα. Άκουσε, ναι άκουσε τις νιφάδες του χιονιού που πέφτουν και αγκαλιάζουν το στρωμένο χιόνι.

Σίγουρα θα ανακαλύψεις κι άλλα, κι άλλα, που ίσως ποτέ δεν τα χάρηκες, ή ίσως τα θεώρησες δεδομένα και δεν έδωσες και πολύ σημασία.

☞ *σελ. 2*

Τελικά πόσες τουρκικές λέξεις λέμε καθημερινά;

Πόσες μάθαμε στη μητρική μας γλώσσα στο χωριό;

Έρευνα-παρουσίαση: **Γιώργος Κρανιάς**

Με το πέρασμα των αιώνων, πέντε συνολικά η περιοχή μας έζησε ως κτήση του Οθωμανικού κράτους, πολλές λέξεις πέρασαν από την μία γλώσσα στην άλλη. Υπάρχουν πολλές τουρκικές λέξεις που μιλιούνται σε όλη τη χώρα μας, αλλά και μερικές που μιλιούνται μόνο στη δική μας περιοχή. Σταχυολόγησα ορισμένες προσπαθώντας να μην παραλείψω αυτές που έφτασαν στα αυτιά μας μέσα από την ντοπιολαλιά των παππούδων μας και των γονιών μας.

Αλισβερίσι από το Alisveris (Πάρε δώσε- Ψώνια)
Άτι από το at (άλογο)
Αφέντης από το efendi (άρχοντας – κύριος)
Γιαούρτι από το yoğurt (πηγμένο γάλα)
Γιατάκι από το yatak (κρεβάτι)
Γινάτι από το inat (πείσμα)
Γιουβαρλάκια από το yuvarlak (στρόγγυλο)
Γκεζέρι από το gezmek (περιήγηση)
Γκεσεμι απο το kösem (ηγετης πρωτοπορος)
Γλέντι από το eğlence (διασκέδαση)
Γρουσούζης από το uğursuzluk (κακότυχος)
Γουρλής από το uğurlu (καλότυχος)
Έ Άϊ απο το Hiha (Έ μα πια)
Εμ εμ από το hem hem (και και)
Ζαγάρι από το zağar (κυνηγόσκυλο)
Ζαμάνια από το zaman (χρόνος)
Ζαρζαβάτια απο το zerzevat (λαχανικά)
Ζόρι από το zor (δύσκολο)
Καζάνι από το kazan (λέβητας)
Καζάντησα από το kazanmak (κερδίζω)
Καϊσιά από το kayisi (βερυκοκιά)
Καλάι από το kalaylı (κασσίτερος) εξ ου και καλατζής από το kalayci (γανωματής)
Καλντερίμι από το kaldırımli (πλακόστρωτο)
Καπάκι από το kapak (κάλυμα)
Κάργιες από το karga (κοράκι)
Κατίνα (κοροϊδευτικό "παλιοκατίνα") από το kadın (γυναίκα)
Καυγάς από το kavga (πάλη)
Κεντέρι από το keder (λύπη)
Κιλίμι από το kilim (χαλί)
Κιμπάρης από το kibar (ευγενικός)
Κιόσκι από το kiosk (περίπτερο)
Κιραντζής από το kiraci (μισθωτής)
Κιτάπι από το kitap (βιβλίο)
Κονάκι από το konak (αρχοντικό)
Κουσούρι από το kusur (ελάττωμα)
Κούτσικο από το küçük (μικρό)
Λεκές από το leke (κηλίδα)
Λέλεκας από το leylek (πελαργός)
Μανάβης από το manav (οπωροπώλης)
Μαχαλάς από το mahalle (γειτονιά)
Μεράκι από το merak (ανησυχία, ενδιαφέρον)
Μουσαφίρης από το misafir (επισκέπτης)
Μουστερής από το musteri (πελάτης)
Μπαγλαρώνω από το bağlamak (δένω)
Μπαΐλσα από το bayılmak (λιποθυμώ)
Μπαϊράκι από το bayrak (σημαία)
Μπακάλης από το bakkal (παντοπώλης)
Μπακράτσι από το bakras (χάλκινο κατσαρολάκι με χερούλι από πάνω)
Μπαμπάς από το baba (πατέρας)
Μπατανία από το battaniye (κουβέρτα)
Μπαχτσές από το bahçe (κήπος)
Μπεκιάρης από το bekar (μόνος – ανύπαντρος)
Μπερεκέτι από το bereket (αφθονία, πλούτος, γονιμότητα)
Μπίτσα απο το Bitmek (τελειώνω)
Μπογιά από το boyamak (χρωματίζω)
Μπόι από το boy (ύψος)
Μποστάνι από το bostan (λαχανόκηπος)
Μπουγάζι από το boğaz (λαιμός- στενό πέρασμα)
Μπούζι από το buz (πάγος)
Μπουνταλάς από το budala (ανόητος γελοίος)
Μπουντρούμι από το bodrum (υπόγειο)
Μπουρί απο το boru (σωλήνας)
Μπουχαρής από το buhar (ατμός, καπνοδόχος)
Νταβάς από το tava (ρηχή κατσαρόλα- τηγάνι)
Νταϊκώθκα από το dayanmak (στηρίζομαι- αντέχω)
Νταούλι από το davul (τύμπανο)
Ντελβές από το telve (κατακάθι του καφέ)
Ντελίριο από το delirmek (τρελαίνομαι)
Ντογρού από το doğru (ίσια μπροστά)
Ντολμαδάκια από το dolma (γεμιστό)
Ντουβάρι από το duvar (τοίχος)
Ντουμάνι από το duman (καπνός)
Ντουνιάς από το dünya (κόσμος)
Ντούρος απο το dur (ακινησία)
Οντάς από το oda (δωμάτιο)
Παράς από το para (χρήμα)
Παντζούρι από το pençere (παράθυρο)
Πατλιτζάνια από το patlıcan (Μελιτζάνες)
Ραχάτι από το rahat (άνεση)
Ρεζίλι από το rezalet (ντροπή)
Ρετζέλι από το reçel (μαρμελάδα)
Ρουσφέτι από το Rusvet (δωροδοκία)
Σακάτης από το sakat (ανάπηρος)
Σέα (τα σέα και τα μέα) από το şey (πράγμα)
Σεβντάς από το sevda (αγάπη)
Σεφτες απο το sefte (επικεφαλης αρχικος)
Σιλτές σπό το silte (στρώμα)
Σοκάκι από το sokak (δρόμος)
Σόμπα από το soba (θερμάστρα)
Ταβάνι από το tavan (οροφή)
Τεμπέλης από το tembel (οκνηρός -φυγόπονος)
Τενεκές από το teneke (ψευδάργυρος)
Τέντζερης από το tencere (κατσαρόλα)
Τεφτέρι από το defter (τετράδιο)
Τζέρι από το içer (εσωτερικό), που μάλλον προέρχεται από το δικό μας έσω.
Τόπι από το top (μπάλα)
Τουλούμπα από το tulumba (αντλία)
Τουρλού τουρλού από το türlü türlü (απ' όλα τα είδη)

(Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο)

“Η ώρα του γιατρού”

Η στενή σχέση της καρδίας και του σεξ

Γράφει ο **Εμανουήλ Καζάσης**

ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Δεν θα μπορούσε μέσα σ αυτή τη συγκυρία με 41^0 C, με οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα σχεδόν άγνωστα στον σημερινό άνθρωπο. Με την αβεβαιότητα της άλλης ημέρας και με το ηθικό μας σε κάθετη πτώση. Να μην ασχοληθούμε με την περιγραφή και αναφορά μιας σωματικής αλλά και απολαυστικής δραστηριότητας του ανθρώπου η οποία από χρόνια έχει απασχολήσει την επιστημονική κοινότητα σχετικά με τις «γνωστές», «άγνωστες» ιδιότητες της σεξουαλικής επαφής στην υγεία.

Έτσι γνωρίζουμε ότι οι σεξουαλικές επαφές οδηγούν σε **μείωση της αρτηριακής πίεσης, του άγχους και αυξάνουν την αυτοεκτίμηση**. Επίσης αυξάνεται η παραγωγή μιας ορμόνης που λέγεται ωκυτοκίνη προκαλώντας αύξηση της οικειότητας ανάμεσα στο ζευγάρι αλλά και την γενναιοδωρία των συζύγων. Μια άλλη κατηγορία ορμονών που αυξάνεται κατά την επαφή είναι οι ενδορφίνες οι οποίες προκαλούν διάθεση για ύπνο ο οποίος βοηθά στην υπέρταση και το άγχος.

Ταυτόχρονα η σεξουαλική πράξη αποτελεί μια ευχάριστη μορφή άσκησης ώστε αποδειχθεί ότι σε 30 λεπτά ερωτικής επαφής καίγονται τουλάχιστον 85 θερμίδες. Έπειτα, άτομα με επαφές μια η δυο φορές την εβδομάδα αποκτούν ενισχυμένο ανοσοποιητικό σύστημα εργαστηριακά αποδεδειγμένο.

Σε μια μελέτη που κράτησε 25 χρόνια βρέθηκε ότι η συχνότητα των σεξουαλικών επαφών παίζει μεγάλο ρολό στη **μακροζωία των ανδρών**. Ακόμα οι έρευνες διαπίστωσαν επίσης ότι η ερωτική επαφή μια η δυο φορές την εβδομάδα **μειώνει τον κίνδυνο εμφράγματος** στο μισό από τους άλλους. Μια σημαντική διαπίστωση είναι η ευεργετική επίδραση των σεξουαλικών επαφών στην **ελάττωση της συχνότητας του καρκίνου του προστάτη** όπως και στον κίνδυνο εμφάνισης **στυτικής δυσλειτουργίας**.

Παρόλα αυτά επικρατεί σε πολλούς η άποψη ότι η σεξουαλική επαφή συνδέεται με την εμφάνιση οξέος εμφράγματος καρδίας ακόμα και θανάτου λόγο της έντονης σωματικής προσπάθειας που χρειάζεται. Κι όμως η επιστήμη διαφωνεί και παρομοιάζει αυτόν τον κίνδυνο σαν να πεθαίνει κάποιος από σιδηροδρομικό ατύχημα π.χ. ένας 50χρονος ο οποίος δεν καπνίζει δεν έχει σάκχαρο παρουσιάζει έμφραγμα δυο στο εκατομμύριο και μόνο για μια περίοδο δυο ωρών.

Από την άλλη είναι πολύ σημαντικό ότι άνδρες με ιστορικό στεφανιαίας νόσου έχουν τον ίδιο κίνδυνο εμφράγματος κατά την σεξουαλική επαφή με πρόσωπα χωρίς ιστορικό αρκεί αυτοί οι άνδρες να παίρνουν σωστή θεραπευτική αγωγή και να βρίσκονται σε σταθεροποιημένη κατάσταση.

Η τακτική σωματική άσκηση έχει σημαντική προστατευτική δράση και σχεδόν εξαφανίζει τον κίνδυνο εμφράγματος κατά την σεξουαλική επαφή.

Μια ενδιαφέρουσα ερώτηση είναι ποιοι είναι αυτοί που κινδυνεύουν περισσότερο να πεθάνουν κατά την διάρκεια της σεξουαλικής επαφής. Νεκροτομικές μελέτες έδειξαν πως τον μεγαλύτερο κίνδυνο διατρέχουν οι άνδρες σε σχέση με τις γυναίκες σε αναλόγια 9 άνδρες προς 1 γυναίκα και ιδιαίτερα σε πλαίσιο εξωσυζυγικών σχέσεων με αναλογία 6-7 στους 10 από τους θανάτους.

Φαίνεται πως η κρυφή απαγορευμένη σεξουαλική δραστηριότητα σε ένα άγνωστο περιβάλλον σε συνδυασμό με αλκοόλ και βαρύ φαγητό μπορεί να αυξήσει σημαντικά την πίεση και την καρδιακή συχνότητα οδηγώντας σε αιφνίδιο καρδιακό θάνατο, δεδομένου ότι ο άνδρας κυρίως θέλει και προσπαθεί να δείξει τα προτερήματα του· έτσι δεν είναι; Όσον αφορά τη στυτική δυσλειτουργία μια συχνή πάθηση σχετική με την σεξουαλικότητα των ανδρών δεν είναι της παρούσης ανασκόπησης και αφορά κυρίως τους ανδρολόγους ουρολόγους ιατρούς που ευτυχώς διαθέτουμε ικανοτάτους.

Τελειώνοντας, αναγνώστη μας, μέσα στον κοινωνικό κουρνιαχτό που ζούμε τελευταία, το σεξ είναι μια όαση ευεξίας και αυτοπεποίθησης ώστε να νοιώσουμε λίγο καλυτέρα και με περισσότερο κουράγιο. Καλή είναι η παρεούλα και το οινόπνευμα, καλύτερο όμως το σεξ ας είναι και εξωσυζυγικό τι να κάνουμε. Υγεία πρώτα.

Πληροφόρηση
Hellenic heart foundation

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ

ΠΡΟΓΟΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Αίτια πολιτικές αντιπαραθέσεις, ο φθόνος, η αλαζονεία και η κατάληψη της εξουσίας

Του **Χρήστου Μηλίτση**

Αναμφισβήτητα κάθε Έλληνας δεν μπορεί να χαίρεται και να αισθάνεται καλά. Νοιώθει αποτροπιασμό. Μένει περίλυπος και αγανακτισμένος και δεν θέλει να πιστέψει ότι σπουδαίοι Έλληνες, άνδρες φιλόσοφοι, πολιτικοί και στρατιωτικοί με διεθνή ακτινοβολία, που χάρισαν σε ολόκληρο το σημερινό κόσμο τη πρόοδο και την ευημερία, διασύρθηκαν, από τους προγόνους μας, κατηγορήθηκαν, καταδικάστηκαν, εκτελέστηκαν και αναγκάστηκαν να δηλητηριασθούν ή να εξοστρακισθούν να εξορισθούν και να πεθάνουν περιφρονημένοι στην εξορία. Ας θυμηθούμε μερικούς, γιατί δεν είναι λίγοι για να συνετισθούμε για τις αμαρτίες αυτές που μας βαρύνουν διαχρονικά και συνεχίζονται δυστυχώς ακόμα και σήμερα και ας αρχίσουμε από τον Πυθαγόρα. Ο Πυθαγόρας, ο μεγάλος αυτός Έλληνας φιλόσοφος και μαθηματικός που ίδρυσε εξόριστος στο Κρότωνα της Ιταλίας το πρώτο πανεπιστήμιο στο κόσμο και υπήρξε θεμελιωτής των μαθηματικών και της γεωμετρίας, κατηγορήθηκε για αθεΐα και διαφθορά των νέων και πέθανε σε ηλικία 80 ετών το 500 π.Χ στην εξορία. 2) Ο Μιλτιάδης ο Μαραθωνομάχος, ο θριαμβευτής της νίκης του Μαραθώνα, που κατά τον Σιμωνίδη ιστόρησε την δύναμη των χρυσοφόρων Μήδων, κατηγορήθηκε ότι δωροδοκήθηκε από τους Πέρσες, καταδικάστηκε σε θάνατο και πέθανε πριν εκτελεστεί στη φυλακή σε ηλικία 65 ετών το 489 π.Χ. 3) Ο Αριστείδης ο δίκαιος, στρατηγός των Αθηναίων, που θριάμβευσε στη μάχη των Πλαταιών εναντίον των Περσών και αν και είχε στα χέρια του το ταμείο των συμμάχων εξορίσθηκε και πέθανε σε ηλικία 72 ετών το 468 π.Χ από πείνα στην εξορία πάμπτωχος. 4) Ο Θεμιστοκλής, ο διάσημος στρατηγός και νικητής στη ναυμαχία της Σαλαμίνας, εξορίστηκε και αυτοκτόνησε στην εξορία σε ηλικία 66 ετών το 461π.Χ. 5) Ο Αισχύλος ο μεγαλύτερος τραγικός ποιητής της αρχαίας Ελλάδας και όλων των αιώνων, αδελφός του ήρωα Μαραθωνομάχου Κυναιγείρου κατηγορήθηκε για την αποκάλυψη θρησκευτικών μυστικών, καταδικάστηκε και κατάφυγε στη Σικελία όπου πέθανε εξόριστος σε ηλικία 69 ετών το 456 π.Χ. 6) Ο Φειδίας, ο μεγάλος Αθηναίος γλύπτης, κατηγορήθηκε ότι έκλεψε μέρος του χρυσού από το Χρυσό ελεφαντοστό άγαλμα της Αθηνάς, φυλακίστηκε, ήπιε δηλητήριο και πέθανε σε ηλικία 66 ετών το 429 π.Χ στη φυλακή. 7) Ο Αναξαγόρας Έλληνας φιλόσοφος, που υπήρξε ένας από τους πρώτους εισηγητές της πειραματικής έρευνας πέθανε εξόριστος το 428 π.Χ σε ηλικία 72 ετών. 8) Ο Ηρόδοτος, ο πατέρας της ιστορίας πέθανε το 426 π.Χ σε ηλικία 59 ετών στην εξορία. 9) Ο Ικτίνος ο περίφημος αρχιτέκτονας που σχεδίασε τον Παρθενώνα και μας έδωσε το καλύτερο από τα αθάνατα μνημεία που στολίζουν το βράχο της Ακρόπολης κατηγορήθηκε για κλοπές και καταχρήσεις, εξορίστηκε και πέθανε στα ξένα το 420 π.Χ. 10) Ο Σοφοκλής, ένας από τους μεγαλύτερους τραγικούς ποιητές της αρχαιότητας, εξορίστηκε και πέθανε στην εξορία από πείνα σε ηλικία 90 ετών το έτος 406 π.Χ. 11) Ο Ευριπίδης, ο κύριος εκπρόσωπος της δραματικής ποίησης πέθανε εξόριστος σε ηλικία 74 ετών το 406 π.Χ. 12) Ο Αλκιβιάδης, ο περίφημος πολιτικός και στρατηγός, κατηγορήθηκε ότι είχε συμμετοχή στη καταστροφή των Έρμων, καταδικάστηκε, εξορίστηκε και πέθανε σε ηλικία 48 ετών στην εξορία το 404 π.Χ. 13) Ο Σωκράτης, ο περίφημος φιλόσοφος αρχαιότητα, κατηγορήθηκε ότι εισάγει καινά δαιμόνια στη πόλη των Αθηνών, καταδικάστηκε, ήπιε το κώνειο και πέθανε στη φυλακή σε ηλικία 71 ετών το έτος 399 π.Χ. 14) Ο Θουκυδίδης, ο Αθηναίος ιστορικός που έγραψε την ιστορία των Περσικών πολέμων κατηγορήθηκε για την απώλεια της Αμφιπόλης, εξορίσθηκε και πέθανε στην εξορία σε ηλικία 64 ετών το 396 π.Χ. 15) Ο Αριστοφάνης, ο κορυφαίος των κωμικών της αρχαιότητας κατηγορήθηκε από το Κλέωνα επειδή σατίριζε τις πράξεις του, εξορίστηκε και πέθανε στην εξορία, νηστικός και ρακένδυτος, σε ηλικία 61 ετών το 383 π.Χ.16) Ο Πλάτων, ο μεγάλος παιδαγωγός και φιλόσοφος, που ίδρυσε την Ακαδημία του Πλάτωνος, το μεγαλύτερο πνευματικό κέντρο των Αθηνών, κατηγορήθηκε, εξορίστηκε και πέθανε στην εξορία σε ηλικία 80 ετών το 347 π.Χ. 17) Ο Ισοκράτης, ο περίφημος ρητοροδιδάσκαλος της αρχαιότητας, εξορίστηκε και πέθανε στην εξορία σε ηλικία 99 ετών το έτος 338 π.Χ. 18) Ο Δημοσθένης, ρήτορας και πολιτικός, κατηγορήθηκε ότι πήρε χρήματα περσικά από τον Άρπαλο, καταδικάστηκε και κατάφυγε στο ναό του Ποσειδώνος στο Πόρο και εκεί ήπιε δηλητήριο και πέθανε στις 12 του Οκτώβρη το 322 π.Χ. σε ηλικία 62 ετών. Ακόμα και στα ηρωικά χρόνια της επανάστασης του 1821 υπήρξαν παρόμοια τραγικά φαινόμενα, όταν ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, αρχιστράτηγος της επανάστασης φυλακίστηκε στο Ναύπλιο, ο ήρωας της Γραβιάς Οδυσσέας Ανδρούτσος φυλακίστηκε στη Ακρόπολη και τον γκρέμισε από τα τείχη ο Γκούρας και διαδόθηκε ότι αυτοκτόνησε. Ο Ιωάννης Καποδίστριας στο Ναύπλιο δολοφονήθηκε από τους Μαυρομιχαλαίους. Ο Γ. Καραϊσκάκης στο Φάληρο φημολογείται ότι δεν έχασε τη ζωή του από Τούρκικο βόλι, αλλά από Ελληνική σφαίρα με εντολή του Μαυροκορδάτου. Η εκτέλεση των 6 και του αρχιστρατήγου Χατζηανέστη στο Γουδί. Ερχόμαστε τώρα στον επάρατο εμφύλιο που τόσες συμφορές και τόσα δεινά επέφερε στη χώρα μας. Οι ξένοι μας χλευάζουν και μας κατηγορούν σε έναν διαγωνισμό που έγινε στην Ουάσιγκτον με θέμα τον χαρακτηρισμό διαφόρων λαών και της ψυχολογίας των, ο Δικαστής Ν. Κέλλυ που βραβεύτηκε για τον χαρακτηρισμό του Έλληνα, να τι είπε σχετικά. «Ο Έλλην ανέκαθεν απεδείχθη κατώτερος των περιστάσεων προ του δικαστηρίου της αδέκαστου ιστορίας. Καίτοι από διανοητικής απόψεως κατείχε πάντοτε τα πρωτεία. Ο Έλληνας είναι ευφυέστατος, αλλά και οιηματίας, (αλαζών, φαντασμένος), δραστήριος αλλά και ανυπόμονος, φιλότιμος, αλλά και πλήρης προλήψεων, αμέθοδος, θερμόαιμος, αλλά και πολεμιστής. Έκτισεν τον Παρθενώνα και μεθυσθείς εκ της αίγλης του, τον αφήκεν βραδύτερον να γίνει στόχος των οβίδων. Ανέδειξε τον Σωκράτην δια να τον δηλητηριάσει. Εθαύμασε τον Θεμιστοκλέα δια να το αποπέμψει. Υπερέτησεν τον Αριστοτέλην δια να τον καταδιώξει. Εγέννησε τον Βενιζέλο δια να το δολοφονήσει. Έκτισε το Βυζάντιο δια να το εκτουρκίσει. Έφερε το ’21 δια να το διακυβεύσει. Δημιούργησε το 1909 δια να το λησμονήσει. Ετριπλασίασε την Ελλάδα και παρ’ ολίγον να την κυβεύσει. Κόπτεται την μιαν δια την αλήθειαν και την άλλην μισεί το αρνούμενον να υπηρετήσει το ψεύδος. Παράδοξον πλάσμα, ατίθασον. Περίεργον, ημίκανον, αβεβαίων διαστάσεων, εγωπαθές και σοφόμορον. Οικτερεσέ τον, θαύμασε τον, αν θέλετε ταξινομήσατε τον αν μπορείτε. Αν θελήσουμε να αναζητήσουμε τα αίτια αυτής της συμφοράς, χωρίς καμία αμφιβολία θα τα βρούμε στις πολιτικές αντιπαραθέσεις και διαμάχες, στο φθόνο, στην αλαζονεία, στην επιθυμία για την κατάληψη της εξουσίας και στην αχαριστία μας. Καιρός να συνετισθούμε, γιατί σαν φυλή υπέροχη εμείς οι Έλληνες δεν έχουμε μονάχα αυτά τα μειονεκτήματα, αλλά και πάρα πολλά πλεονεκτήματα τα οποία πρέπει να τα εκμεταλλευτούμε.

☞ *από σελ. 1* Αν έχεις την τύχη να ζεις κοντά στη φύση, και όχι σε μεγάλη πόλη, τότε μπορείς ευκολότερα να θαυμάσεις την αρμονία της, την προσφορά της στον άνθρωπο. Τι χαρά, τι ικανοποίηση νοιώθεις όταν μαζεύεις από τα δέντρα σου τους καρπούς, από τα αμπέλια σου πολλά και μεγάλα τσαμπιά σταφύλια. Κι αυτή η χαρά δεν μπορεί να κρυφτεί γιατί ζωγραφίζεται στα μάτια σου, που δεν μπορούν να κρύψουν κανένα συναίσθημα.

Όσες φορές βρίσκομαι στο χωριό και πηγαίνω στο χωράφι ή κάνω βόλτα στο δάσος, δεν ακούω παρά μόνο το κελάιδισμα των πουλιών, το θρόισμα των φύλλων των δέντρων και τον θόρυβο του νερού στο ρέμα. Δεν θέλω ούτε να μιλάω, για να μην πληγώσω αυτήν την θορυβώδη ηρεμία.

Εκτός από μία εποχή. Την εποχή του τρύγου. Εκείνες τις λίγες μέρες αντιλαλούν χαρούμενες φωνές, πολλών ανθρώπων από το ξημέρωμα μέχρι αργά το απόγευμα. Και αν κοιτάξεις προς τα αμπέλια, έρχονται στο μυαλό ζωγραφιές από τα παλιά παλιά αναγνωστικά, που δείχνουν άνδρες και γυναίκες σκυμμένες στα κλήματα να κόβουν και να γεμίζουν πλεκτά καλάθια με τον ευλογημένο καρπό. Τώρα μέχρι αργά το απόγευμα, αυτοκίνητα θα κουβαλούν σταφύλια κάθε είδους, που θα δώσουν περίφημα κρασιά. Τότε που δοκιμάζεται το μεράκι κάθε οινοπαραγωγού στην πρόσμιξη διαφόρων ειδών σταφυλιών. Που βρίσκεται συνεχώς σε εγρήγορση, για να κόψει το βράσιμο του μούστου την κατάλληλη στιγμή για κάθε κρασί, για να κρατήσει την φρουτώδη γεύση του, ή να τονώσει τις τανίνες του κόκκινου κρασιού.

Κάθε μέρα στ’ αμπέλια, βλέπεις συνήθειες της ζωής που μπορείς να πεις ότι σώθηκαν μέχρι σήμερα από τα μυθικά χρόνια της Αρχαίας Ελλάδας. Ό,τι γίνεται σήμερα στον τρύγο, γινόταν και χιλιάδες χρόνια πριν. Οι πρόγονοί μας ξαναζούν μέσα στο αμπέλι. Στέκεις δίπλα σήμερα στους τρυγητές και βλέπεις την δική τους ζωή.

Οι αρχαίοι Έλληνες με τους χορούς και τα τραγούδια τους την ώρα του τρύγου, τα παιχνίδια και τα αστεία τους γιόρταζαν και τον θεό Διόνυσο, που ήταν κύριος της φύσης, που έδειχνε όλη τη δύναμη και το μεγαλείο της. Ο Θεός αυτός της χαράς και του θορύβου, ήταν στεφανωμένος με κισσό και δάφνη. Περνούσε με την ακολουθία του θριαμβευτικά μέσα από δάση και λαγκαδιές και τον χαιρετούσαν οι βοσκοί, οι αμπελουργοί και όσοι ζούσαν στην εξοχή. Μα περισσότερο οι αμπελουργοί και οι τρυγητές του σταφυλιού, του καρπού που χάρισε ο θεός Βάκχος στους ανθρώπους. Την χαρά αυτήν οι χωρικοί της μυθικής Ελλάδας την φανέρωναν με την παράξενη γιορτή, που την έλεγαν «ασκώλια». Στην ώρα του τρύγου φούσκωναν ένα ασκί από δέρμα τράγου και το άλειφαν απ’ έξω με λάδι. Οι νέοι χόρευαν και πηδούσαν πάνω στο ασκί με το ένα πόδι και όποιος κατόρθωνε να σταθεί όρθιος πάνω στο ασκί έπαιρνε βραβείο ένα άλλο ασκί γεμάτο μούστο. Όποιος έπεφτε κάτω, άκουγε πειράγματα και κοροϊδίες των άλλων. Ύστερα γύριζαν όλοι μέσα στα αμπέλια της περιοχής που γίνονταν τα ασκώλια και κρεμούσαν στα δέντρα μικρές εικόνες του θεού από ξύλο ή κερί. Τέτοιες και άλλες γιορτές γεννούσαν στην ψυχή των ανθρώπων τον ενθουσιασμό για τις αλλαγές της φύσης, που την θεοποιούσαν.

Αυτόν τον ενθουσιασμό και την χαρά της συγκομιδής ήθελα να νοιώσω φέτος από κοντά. Να μην είμαι παρατηρητής, ούτε να έχω στο μυαλό μου ό,τι διάβασα ή ό,τι άκουσα. Τα συναισθήματα δεν τα διαβάζεις, δεν τα ακούς, τα νοιώθεις. Πίεσα λοιπόν, να πάω βοηθός εθελοντής στον τρύγο, στο αμπέλι επιστήθιου φίλου, και με δέχτηκε. Ένοιωσα τη χαρά τους από την συγκομιδή τους, τον ενθουσιασμό τους, και είδα τον ίδιο τον αμπελουργό, μάλλον, να καταστρώνει αμίλητος το σχέδιό του. Το μούστο από ποιά ποιότητα με ποια άλλη θα βάλει στον τάδε κάδο, για να κάνει εκείνο το κρασί, που όταν το δοκιμάσει να πει: μμμμμ! Μπράβο μου.

Ίσως να υπάρχουν κάποιοι που δεν αισθάνονται σεβασμό και ευγνωμοσύνη στην γη στη φύση, στην προσφορά της και η ψυχή τους να μην γεμίζει ενθουσιασμό. Ίσως επειδή δεν αγαπούν πια τη φύση όσο της πρέπει, ή δεν έτυχε να αφήσουν τα πάντα και να την παρατηρήσουν, να την γνωρίσουν, να την λατρέψουν. Όμως ποτέ δεν είναι αργά.

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ
Μηνιάτικη Εφημερίδα
Εκδότης
Ένωση Μεσενικολιτών Αθηνών
Υπεύθυνος σύμφωνα με τον νόμο
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ
Ψαρά Ξ. 4-8, Άγ. Ελευθέριος Τ.Κ. 111 43
Τηλ. & Fax: 210 2289877
Κινητό: 6977686749
ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
Εκλεγμένη 7μελής επιτροπή
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
Σατωβριάνδου 29-7ος όροφος,
104 31 Αθήνα - Κιν: 6971735155
Σύλλογοι, Οργανισμοί:20€, Ιδιώτες: 20€
Σχεδιασμός - Επιμέλεια
“Καλαυρία”
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΗΛ: 6847794 - 6845288 - FAX: 6842009
e-mail: calavria@acci.gr

Παπά- Νικόλαος Ζᾶχος

Ὁ ἐνάρετος, ἀφιλοχρήματος καί ὑπερπολύτεκνος ἱερέας

Τοῦ
κ. **Γεωργίου Θ. Μηλίτση**,
διδασκάλου

Ἡ γενέτειρά του

Στίς νοτιο-ανατολικές πλαγιές τῶν Ἀγράφων βρίσκεται πνίγμενο μέσα στίς καστανιές καί τίς βελανιδιές τό ἀμπελοχώρι Μεσενικόλας Καρδίτσας, κεφαλοχώρι τῆς περιοχῆς. Ἀκόμα καί σήμερα συγκεντρώνει κάθε ἐποχή πλῆθος ἐπισκεπτῶν πού ἔρχονται νά περάσουν λίγες ξένιαστες ὧρες στήν κεντρική πλατεία τοῦ χωριοῦ, νά γευθοῦν τήν τοπική κουζίνα καί νά πιοῦν τό φημισμένο κρασί, πού παράγεται ἐδῶ, πού εἶναι γνωστό ὡς «μαῦρο Μεσενικόλα».

Σ' αὐτό τό χωριό γεννήθηκαν καί μεγάλωσαν μεγάλες μορφές πού ἔπαιξαν σπουδαῖο ρόλο στά πολιτικά καί ἐκκλησιαστικά δρώμενα τῆς ἐποχῆς τους. Μία ἀπό τίς χαρισματικές ἐκκλησιαστικές μορφές πού γεννήθηκαν στά εὐλογημένα τοῦτα χώματα εἶναι καί ὁ μακαριστός, ἐνάρετος, ἀφιλοχρήματος καί ὑπερπολύτεκνος ἱερέας π. Νικόλαος Ζάχος, κληρικός πού κέρδισε τό σεβασμό καί τήν ἐκτίμηση ὅλων ὅσων τόν γνώρισαν καί ἄφησε ἀγαθή μνήμη στήν Καρδίτσα, ὅπου ὑπηρέτησε ἀνιδιοτελῶς καί εὐόρκως τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Τά παιδικά του χρόνια

Ἀλλά ἄς πιάσουμε τά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή. Ὁ παπα-Νικόλας Ζάχος γεννήθηκε στό Μεσελικόλα τό 1912 ἀπό πτωχούς μέν ἀλλά φιλόθεους γονεῖς τόν Βασίλειο καί τήν Ἑλένη.

Ἦταν τό τέταρτο παιδί στή σειρά τῶν ἀδελφῶν του. Οἱ γονεῖς του, ἄν καί ἀγράμματοι, τόν ἀνέθρεψαν *«ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου»*. Πάντα τόν συμβούλευαν πῶς νά συμπερεφέρετε ὄχι μόνο στό σπίτι ἀλλά καί ἐξω ἀπ' αὐτό. Τόν προέτρεπαν νά κάνει, κάθε πρωί καί βράδυ καθῶς καί πρίν καί μετά ἀπό τό φαγητό, τό Σταυρό του. *«Παιδί μου, τοῦ ἔλεγε ἡ μητέρα του, πρίν πλαγιάσεις νά κάνεις τρεῖς μετάνοιες καί νά σταυρώνεις τό προσκέφαλό σου»*. Κάθε Κυριακή καί μεγάλη ἑορτή πήγαιναν οἰκογενειακῶς στήν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ. Ὁ μικρός Νικόλαος ἔμπαινε στό ἱερό καί βοηθοῦσε τόν Ἱερέα στά καθήκοντά του.

Ἐπειδή διακρίνονταν γιά τήν εὐφυία του, παρά τή φτώχεια τους, τόν ἔστειλαν στό Δημοτικό σχολεῖο καί στή συνέχεια στό Σχολαρχεῖο γιά νά μορφωθεῖ. Παράλληλα μάθαινε καί τή βυζαντινή μουσική ἔχοντας γιά δάσκαλό του τόν ἀείμνηστο Μεσινικολίτη πρωτοψάλτη Κώστα Γῶγο.

Μέ τούς γονεῖς του πήγαινε τακτικά γιά προσκύνημα ἐκτός ἀπό τόν Ἅγιο Δημήτριο καί τήν Παναγία, πού εἶναι ἀπέναντι ἀπό τό χωριό, καί στό μοναστήρι τῆς Κορώνας. Στήν Κορώνα γνωρίστηκε μέ τόν τότε ἡγούμενό της π. Ἰάκωβο καί τόν ἀδελφό τῆς Μονῆς Σεραφείμ, πού ἀργότερα ἔγινε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Γνωρίστηκε καί συμπνευματίστηκε ἐπίσης μέ τούς συγχωριανούς του Διονυσιάτες πατέρες, παπα-Γαβριήλ, παπα-Ἰωάννη καί Κυριακό μοναχό.

Πάντα μέσα στήν καρδιά του ὑπῆρχε ἡ ἐπιθυμία νά ἀφιερωθεῖ στό Θεό. Οἱ γονεῖς του ὅταν τούς τό ἀνακοίνωσε τόν συμβούλεψαν νά βρεῖ γιά πρεσβυτέρα μία σεμνή, σοβαρή καί πιστή κοπέλα. Μέ τίς προσευχές ὅλων ἡ κατάλληλη κοπέλα βρέθηκε στό πρόσωπο τῆς συγγχωριανῆς τους Κωνσταντίας τό γένος Ἀδάμου.

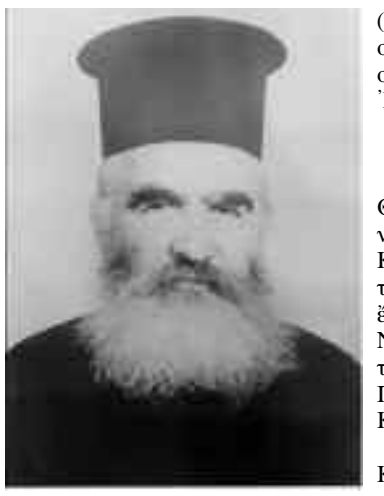

Παπά- Νικόλαος Ζᾶχος

Στίς τάξεις τοῦ κλήρου

Μετά τό γάμο του τό 1940, κι ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τίς στρατιωτικές του ὑποχρεώσεις, χειροτονήθηκε ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ Διάκονος καί ἀργότερα Πρεσβύτερος.

Ἡ πρώτη ἐνορία πού τοποθετήθηκε νά ὑπηρετήσει τόν Ὕψιστό καί τούς πιστούς ἦταν ἡ γενέτειρά του. Οἱ συντοπίτες του, πού γνώριζαν ἀπό μικρό τόν νέο ποιμένα τους, τόν δέχτηκαν μέ μεγάλη χαρά. Ὁ Παπα-Νικόλας, ὅπως τόν προσφωνοῦσαν, κάθε Κυριακή τούς ἐξηγοῦσε τό Εὐαγγέλιο ἀλλά καί ὅταν τούς συναντοῦσε στά γκαλντερίμα τοῦ χωριοῦ ἤ στά κτήματά τους πάντα εἶχε ἕνα καλό λόγο νά τούς πεῖ. Δέν ἄργησαν νά ἐκκλησιάζονται τίς Κυριακές ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωριου.

Ἡ Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος γρήγορα πληροφορήθηκε, μέ ἱκανοποίηση, τήν πνευματική του δράση καί τόν μετέθεσε κατ' ἀρχάς στό χωριό Μοσχάτο (Βλάσδο) κι ἀργότερα, τό 1946, στήν Καρδίτσα καί συγκεκριμένα στήν ἱερά Μονή Κόκκινης Ἐκκλησιᾶς.

Ποιμένας στήν Καρδίτσα

Ὅταν ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος ἀποφάσισε νά ἱδρυθεῖ στήν πόλη τῆς Καρδίτσης ἐνορία μέ ναό πρός τιμήν τοῦ ἁγίου Δημητρίου τό ἔργο αὐτό τό ἀνέθεσε στόν π. Νικόλαο. Τό ἴδιο ἔγινε καί ἀργότερα στήν ἐνορία τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐπί Μητροπολίτου Κυρίλλου τοῦ Α΄.

Τώρα πού ἐφημέρευε στήν Καρδίτσα τοῦ δώθηκε ἡ εὐκαιρία νά τελειώσει τό Γυμνάσιο. Τό 1966, ἄν καί πατέρας δέκα παιδιῶν, φοίτησε στό Ἀνώτερο Ἐκκλησιαστικό Φροντιστήριο Βόλου. Πολύ ἤθελε νά φοιτήσει καί στή Θεολογική Σχολή, ἀλλά αὐτό λόγω τῶν πολλῶν του οἰκογενειακῶν καί ποιμαντικῶν ὑποχρεώσεων δέν τό κατόρθωσε.

Ἡ ἀγάπη του πρός τήν Βυζαντινή Μουσική τόν ἔκανε νά συγκεντρώσει καλλίφωνους καί εὐλαβεῖς νέους καί νά τούς διδάξει ἀφιλοκερδῶς τήν ἐκλησιαστική μουσική. Ἀργότερα ὅταν ἱδρύθηκε ἡ Ἱερατική Σχολή Καρδίτσης δίδαξε κι ἐκεῖ τή Βυζαντινή Μουσική.

Ὁ παππούλης γνώριζε τήν ἀξία τῶν Κατηχητικῶν σχολείων, γι' αὐτό σέ ὅλες τίς ἐνορίες πού ὑπηρέτησε ὀργάνωσε κατηχητικά σχολεῖα καί κύκλους μελέτης Ἁγίας Γραφῆς.

Ὁ π. Νικόλαος εἶχε μεγάλο κῦρος μεταξύ τῶν κληρικῶν καί τῶν πιστῶν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπό τά παρακάτω. Στήν Καρδίτσα ὑπηρετοῦσε τά χρόνια ἐκείνα ὁ κατά πάντα ἄξιος Ἱεροκήρυξ μακαριστός π. Εὐστάθιος Μπιλάλης. Ὁ π. Εὐστάθιος ἀναγνωρίζοντας τήν ἁγιότητα τοῦ βίου του, τήν ἀφιλοχρηματία του, παρά τίς δυσκολίες του λόγω τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του, καί τήν ἀνιδιοτέλεια τοῦ χαρακτήρα του ἔκανε τόν π. Νικόλαο ὄχι μόνο συνεργάτη του ἀλλά καί πνευματικό του. Μάλιστα, ὅπως γράφει στό βιβλίο του *«Ὁ Γέροντας τῆς Καρδίτσας, ὁ ἀρχιμ. Εὐστάθιος Μπιλάλης»* σελ. 48 ὁ Ἐλευθ. Ζιαζόπουλος, ὁ π. Εὐστάθιος τόν προέβαλλε ὡς ὑπόδειγμα καί στούς ἄλλους κληρικούς καί λαϊκούς. Παρά τίς πολλές ἐνοριακές καί οἰκογενειακές του ὑποχρεώσεις προσπαθοῦσε νά βρεῖ χρόνο γιά νά πάει σέ κάποιο μοναστήρι, συνήθως στήν Ἱερά Μονή Κορώνας, γιά προσευχή καί περισυλλογή. Ἐκτιμοῦσε ἰδιαίτερα τόν μακαριστό ἡγούμενο τῆς Μονῆς π. Ἰάκωβο, τόν ὁποῖο πολλές φορές ἀκούσαμε νά ἐπαινεῖ.

Ὁ μακαριστός π. Νικόλαος ἦταν ζωντανό θυσιαστήριο καθήκοντος, ψυχή ἁγιασμένη, ἀδιάλειπτα προσευχόμενος λευΐτης, ἀρετῆς ἄνθρωπος, μεγάλος ἀγωνιστής, πραγματικός δηλαδή ἱερέας τοῦ Χριστοῦ. Θά ἦταν παράλειψη νά μήν ἀναφέρουμε ὅτι ὑπῆρξε μεγάλος νηστευτής, ἀκριβής φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τῶν ἱερῶν κανόνων καί τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἦταν παραδοσιακός ἱερέας. Ἦταν ἄνθρωπος φωτισμένος κι ἔτσι δέ ζητοῦσε νά βελτιώσει καί νά ἀλλοιώσει τήν Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε στήν ἐμφάνισή του, οὔτε στό ἦθος, οὔτε στά τυπικά καί στίς προσευχές τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε στή λατρεία καί στίς παραδόσεις Της. Τά γένεια καί τά μαλλιά του δέν τά ψαλίδιζε ποτέ. Τίς ἀκολουθίες δέν τίς συντόμευε αὐθαίρετα, ὅπως ἀντικανονικά καί ἀντιπαραδοσιακά κάνουν ὁρισμένοι κληρικοί σήμερα. Μέ τούς συνεφημέριούς του εἶχε πάντοτε ἄριστες σχέσεις. Τήν ἡμέρα του τήν περνοῦσε, ἐκτός ἀπό τίς ἰδιωτικές προσευχές καί τίς ἀκολουθίες, στό γραφεῖο τοῦ ναοῦ ἐξυπηρετῶντας τίς πνευματικές ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου του.

Ὡς πνευματικός εἶχε πολλά χαρίσματα. Συμβούλευε καί νουθετοῦσε τούς ἐξομολογουμένους μέ πολύ διάκριση καί μέ ἕνα θαυμάσιο τρόπο πού ἔφερνε τόν ἐξομολογούμενο σέ μετάνοια καί διόρθωση. Ἔδινε συμβουλές στά πνευματικά του παιδιά μέ ἁπλά λόγια γεμάτα νόημα καί χάρη. Θεολογοῦσε χωρίς νά ἦταν θεολόγος.

Τήν ἀγάπη του πρός τήν ἐκκλησία τήν μετέδωσε ὄχι μόνο στά παιδιά του ἀλλά καί στά ἐγγόνια του, πολλά ἀπό αὐτά κοσμοῦν τά ἀναλόγια Ἱερῶν Ναῶν τῆς Καρδίτσας. Μάλιστα ἕνας ἐγγονός του, γιός τοῦ Παύλου, ὁ π. Μακάριος,μονάζει στήν Ἱερά Μονή Ξενοφῶντος Ἁγίου Ὄρους.

Οἱ δοκιμασίες του

Τά τελευταῖα χρόνια τῆς ἐπίγειας ζωῆς του ἦταν δύσκολα. Δοκιμάστηκε ἀπό τόν ἀγωνοθέτη Κύριό μας «ὡς χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ». Τώρα, μέσα στή δοκιμασία, φάνηκαν ἡ μεγάλη του πίστη καί ὁ ἀδαμάντινος χαρακτήρας του καί γενικά ὅλες οἱ ἀρετές μέ τίς ὁποῖες ἦταν κεκοσμημένος.

Στίς 4 Μαΐου τοῦ 1987 ἄγγελος Κυρίου παρέλαβε τήν ἐξαγνισμένη ψυχή του καί τήν ὁδήγησε μπροστά στό θρόνο τοῦ Θεοῦ ἀπό τά χέρια τοῦ ὁποίου πῆρε τόν «τῆς δικαιοσύνης στέφανο»

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου, δέ σταμάτησε τό ἔργο Του καί στίς μέρες μας. Γι' αὐτό καί στή σύγχρονη ἐποχή συναντᾶ κανείς, ὄχι σπάνια, ἀρκεῖ νά ἔχει εὐαίσθητα αἰσθητήρια, πολλές θεωμένες μορφές πού φέρουν ἔκδηλα τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωή τους. Αὐτή εἶναι καί ἡ περίπτωση μέ τό μακαριστό π. Νικόλαο, εὐλαβέστατο, ὑπερπολύτεκνο καί ἀφιλάργυρο ἱερέα πού κόσμησε μέ τήν ἁγία βιοτή του τή σύγχρονη Ἐκκλησία τῆς Καρδίτσας. Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή του.

από σελ. 1

Η 28η Οκτωβρίου είναι μέρα στην οποία η Ελλάδα ύψωσε ενώπιον της ανθρωπότητας ένα ακόμα θαύμα που άφησε τον τύπο και τη σφραγίδα του στο ρουν της παγκόσμιας ιστορίας. Στην εποχή κατά την οποίαν τρομακτικές δυνάμεις αυλάκωναν τις λεωφόρους των Ευρωπαϊκών χωρών και ανέτρεπαν ότι συναντούσαν στο δρόμο τους, στην εποχή κατά την οποίαν οι ισχυρότεροι στρατοί του κόσμου διαλύονταν μέσα σε λίγες μέρες και τα ισχυρότερα οχυρά κονιορτοποιούνταν σε λίγες ώρες και έπεφταν σαν χάρτινοι πύργοι και οι λαοί της Ευρώπης απελπισμένοι κρατούσαν την αναπνοή τους από φόβο μπροστά σε μια Ευρώπη καταπτοημένη και πανικόβλητη, πρόθυμη σε κάθε είδους ταπείνωση και συνθηκολόγηση, σε εποχή φόβου και τρόμου απελπισίας και απογοήτευσης και πρωτοφανούς κύματος ηττοπάθειας, όταν όλα τα 'σκιαζε η φοβέρα και πλάκωνε η σκλαβιά κατά τον ποιητή, και ενώ η νεκροφόρα ήταν έτοιμη να κινήσει για να θάψει το πολιτισμό και τη λευτεριά της Ευρώπης, μέσα σε μια σύγχυση και απαισιοδοξία που υπήρχε στην ανθρωπότητα από τον ιερό βράχο της Ακρόπολης βροντοφωνάχθηκε το πρώτο ΟΧΙ στα κατακτητικά σχέδια του άξονα και ένα εκθαμβωτικό φως διέσχισε τους σκοτεινούς ορίζοντας για να φωτίσει και να θερμάνει τις καρδιές των υποδεή λυμένων λαών της γεραιάς Ηπείρου. Και στο δαίμονα της βίας, στον Ψευδοκαίσαρα της Ρώμης όταν στις τρεις μετά τα μεσάνυχτα χτύπησε τηη πόρτα της Ελλάδας για να ζητήσει την υποταγή της, ορθώθηκε μπροστά του το υψηλότερο κύμα της αιωνιότητας, ο ακατάλυτος Ελληνικός βράχος, που μέσα από τη μετριότητα της καθημερινής ζωής ξύπνησαν και τινάχτηκαν όρθιοι σε ένα υπέροχο παρών οι τριάντα αιώνες του Ελληνισμού και η υπερήφανη μκρή σε έκταση αλλά τεράστια σε ψυχή Ελλάδα πέταξε το κουρελόχαρτο στον έκθαμβο εκβιαστή και έδωσε μια απάντηση ιστορική που έφερναν αντιμέτωπη την ιδέα με την ύλη και κατέδειξε την καταπληκτική δύναμη του ηθικού παράγοντα απέναντι του υλικού. Και με την πρώτη ανταύγεια της 28ης Οκτωβρίου αντήχησε βαρύηχο και βροντερό κάτι σαν θεϊκό σάλπισμα σαν θεϊκή επιταγή η φωνή της Πατρίδας προς τα τέκνα της, «Ίτε παίδες Ελλήνων ελευθερούται πατρίδα» και τα καλούσε να ατσαλώσουν τη γρανιτένια τους ψυχή να αγωνισθούν για να διαφυλάξουν τα όσια και τα ιερά της πατρίδας μας και κείνα μέσα σε ένα ξεφάντωμα γενικό γεμάτα περηφάνια, φιλότιμο και λεβεντιά που φούσκωναν τα στήθη τους έτρεξαν στα σύνορα στη πρώτη γραμμή και ανέκοψαν, ανέτρεψαν και συντρίψανε τον επαίσχυντο επιδρομέα που έρχονταν να παραβιάσει το πανάρχαιο φρούριο της ελευθερίας. Με τους αγώνες τους και με πολλές θυσίες καταλαμβάνουν το Τσαγκόνι, Ιβάν, Μόροβα, τη Κορυτσά, τη Μπόριβα, την Ερσέκα, το Λιασκοβίκι, το Μπόγραδιτς, τη Πρεμετή και το Τεπελένι. Πέφτει στα στιβαρά τους χέρια το Αργυρόκαστρο και Τρεμπεσίνα και μια ιαχή αέρας ακούγεται κάπως μακρύτερα στην Αυλώνα. Αλλά και στη συνέχεια, όταν οι σιδηρόφρακτες ορδές του Γ' Ράιχ επιτέθηκαν στη χώρα μας που ήταν η μόνη γωνιά της Ευρώπης στην οποία η τρομοκράτηση και ο εκφοβισμός δεν είχαν κατορθώσει να περάσουν, οι Έλληνες πολέμησαν σκληρά και έπεσαν μαχόμενοι «τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι». Έτσι έδειξαν με τη λεβεντιά τους σε ολόκληρη την ανθρωπότητα για μια ακόμα φορά πως άξιοι να ζουν είναι μόνο εκείνοι που ξέρουν να παθαίνουν. Και παίχτηκε κει πάνω στα Ηπειρώτικα βουνά με πρωταγωνιστή τη γενναία Ελληνική ψυχή και το αγωνιστικό πνεύμα της μακράς Ελληνικής παράδοσης η τύχη ολοκλήρου του κόσμου και προσέφεραν μέσα στο ζόφο και την απελπισία των υποδουλωμένων λαών της Ευρώπης την υπόσχεση μια χαραυγής και έδωσαν στην ιστορία μας υλικό υπέροχο, θαυμαστό, επιβλητικό και φωτεινό από το οποίο οι επερχόμενες γενιές θα διδάσκονται τόσα όσα και από το «Μολών λαβέ» του Λεωνίδα και από το «Ου φεισόμεθα της ζωής ημών των υπερασπιστών της Βασιλίδας των πόλεων», όσον και από τη μαρτυρία του Διάκου την ώραν του μαρτυρίου του και από το καλυτέρα μιας ώρας ελεύθερη ζωή του Ρήγα Βελεστινλή. Εκεί πάνω στα Ηπειρώτικα βουνά ξαναγεννήθηκε η λεβεντιά του 21. Η Ήπειρος η θρυλική πρόμαχος της Ελληνικής γης ορθώθηκε όταν κοκκίνισε ο ορίζοντας της. Άρπαξε το σπαθί στο λαβωμένο χέρι της και χτύπησε και αντιχτυπήθηκε και όταν η γη έτρεμε σύγκορμα και το εχθρικό κανονίδι, όργωνε τα ιερά της χώματα, μέσα από τα ορύγματα ξεπετάχτηκαν και ξανάζησαν νέοι ήρωες, ημίθεοι και τιτάνες. Ο ήρωας συνταγματάρχης Κων/νος Δαβάκης αντιμετωπίζοντας τη μεραρχία Τζούλια υπό τον στρατηγό Μάριο Τσιρότι πέφτει ηρωικά. Ο υπολοχαγός Διάκος, ο Ντάσκος και ο Γ. Βασαρδάνης πέφτουν πρώτοι στο πεδίο της τιμής και ακολουθεί η στρατιά των ηρώων του '40 που δημιουργούν νέους θρύλους, συνθέτουν νέες σελίδες δόξας και γράφουν με το αίμα τους το ανεξίτηλο έπος του '40 και κατέδειξαν και πάλι ότι η «Ελλάς ποτέ δεν πεθαίνει». Εμείς οι νεότεροι Έλληνες επωμιζόμεθα βαριά ευθύνη και πρέπει να πειθαρχήσουμε και να φρονηματιστούμε με το παράδειγμα των μεγάλων μας νεκρών. Αν εκείνοι έκαναν με του αγώνες τους την Ελλάδα σεβαστή στους φίλους και τρομερά στους εχτρούς και την παρέδωσαν σε μας λεύτερη, οφείλομε και εμείς με τη σειρά μας να την παραδώσομε στις επερχόμενες γενιές λεύτερη και πιο τρανή και πιο μεγάλη.

Δρ. Βασίλης Ψάρρας
D.D.S. M.Sc Odont. Dr.
Επ. Καθηγητής Οδ/κής Παν/μίου Αθηνών
Ειδικός Γναθολόγος - Προσθετολόγος Lund Univ. Σουηδία
Μιχαλακοπούλου 104 ● 11528 Αθήνα ● τηλ: 210 7794073
κιν: 6977284737 vpsarras@dent.uoa.gr www.vpsarras-dent.gr

Επισκευτείτε μας και στο FACEBOOK:
«ΕΝΩΣΗ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ»

Ουζερί - Ψησταριά
Το Καπηλειό
Αντωνούλας Αναστάσιος
Μεσενικόλας Καρδίτσας
τηλ. 24410 95444 κιν. 6981 350096

Η Νεβρόπολη ενημερώνει

Μνημόσυνα

✝ Την Κυριακή 18/9/2016, τελέστηκε στην εκκλησία του Μεσενικόλα 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της συγχωριανής μας **Αριστέας Σπανού**.
Μετά την τελετή η οικογένεια προσέφερε καφέ και φαγητό στην καφετέρια.
Ευχόμαστε να είναι αιώνια η μνήμη της Αριστέας Σπανού.

Προσφορές στην εκκλησία

- **Οικ. Γεωργίου Ράϊκου**, προσέφερε 50€.
- Η κ. **Ψάρρα Καίτη**, προσέφερε 50€.
- Ο κ. **Κων/νος Περιστεράς** στη μνήμη του αδερφού του Δημητρίου Περιστερά, προσέφερε 50€.

Πριονάς Στέλιος
Επίτροπος Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεσενικόλα

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2016

1.	ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΥ ΚΑΛΙΟΠΗ	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ	20 €
2.	ΦΛΥΤΟΥΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ	20 €

Μεσενικολίτικα

Νέα του χωριού

Από την ιστοσελίδα του χωριού μας www.mesenikolas.gr

Παζαράκι

Με μεγάλη επιτυχία έγινε και φέτος το παζαράκι στο χωριό μας.
Την Κυριακή στις 4 του Σεπτέμβρη από τις πρωινές ώρες άρχισαν οι ετοιμασίες στην πλατεία του χωριού. Καθαρίστηκαν και τοποθετήθηκαν τα τραπεζοκαθίσματα, ενώ άρχισαν και οι διαδικασίες για το μαγείρεμα στα καζάνια της προβατίνας.
Οι γυναίκες του χορευτικού και όχι μόνο έβαλαν τα δυνατά τους, ώστε να προκύψει και πάλι ένα πεντανόστιμο φαγητό.
Το μεσημέρι έφτασαν και οι πανηγυριώτες κι έστησαν τις παράγκες με την λογής λογής πραμάτεια τους.
Ο καιρός ήταν θαυμάσιος κι έτσι το βράδυ έγινε στην πλατεία ένα καταπληκτικό γλέντι με ζωντανή ορχήστρα, που κράτησε ως τις πρωινές ώρες. Πολλοί ήταν και οι συμμετέχοντες από τα γειτονικά χωριά, ιδίως από το Μορφοβούνι και την Μητρόπολη.
Ο πολιτιστικός σύλλογος και η κοινότητα ευχαριστούν θερμά όλους τους εθελοντές που εργάστηκαν για την επιτυχία της εκδήλωσης, όπως επίσης και τον κ. Κώστα Η. Κάτσιανο για την προσφορά των καζανιών.
Ευχόμαστε σε όλους καλή συνέχεια στον τρύγο και καλό χειμώνα.

Στήλη επαγγελματιών

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΝΤ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
(ΣΥΖ. ΑΝΔΡΕΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ)
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΡΟΥΣΒΕΛΤ 32 ΛΑΡΙΣΑ Τ.Κ 41335
ΤΗΛ. 2410534797-2410624943
ΚΙΝ. 6936931402-6978116767
E-MAIL:anpapag@uth.gr, anadamop@uth.gr

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
(του Σωτηρίου)
Τεχνικός συναγερμών - Ηλεκτρολόγος εγκαταστάσεων
Τηλ.: 211 1765549 Κιν.: 6974762478 -
Μεταμορφώσεως 42, Χαλάνδρι

Γεώργιος Κρανιάς
Γαστρεντερολόγος
Ηρώων Πολυτεχνείου 39 - Λάρισα
Τηλ: 2411116028, Κιν: 6977594469
****

"Tavropos"
Κέντρο δραστηριοτήτων Λίμνης Ν. Πλαστήρα
Δημήτρης Χαραλαμπίδης
Κιν.: +30 6977740066
tavropos@gmail.com - www.tavropos.com

ΟΥΖΕΡΙ - ΜΕΖΕΤΖΙΔΙΚΟ
Γκέκας
Κολοκοτρώνη 3, Τηλ.: 24410 23289
Καρδίτσα

ΚΑΦΕ - ΟΥΖΕΡΙ - ΨΗΣΤΑΡΙΑ
"ΤΟ ΚΑΠΗΛΕΙΟ"
Αντωνούλας Αναστάσιος
Μεσενικόλας-Καρδίτσα
Τηλ: 2441095444

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ-
ΜΕΣΙΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΗΛ.&FAX 2102486137-6933003535
E-MAIL G.Evaggelopoulos@hotmail.com

γνωρίζετε ότι...

Σεπτέμβριος

Πίνακας του Γιάννη Τσαρούχη

Ο Σεπτέμβριος είναι ο ένατος μήνας του ισχύοντος Γρηγοριανού Ημερολογίου, με διάρκεια 30 ημερών.
Η λέξη Σεπτέμβριος, September στα λατινικά, προέρχεται από το αριθμητικό septem (σέπτεμ = επτά), καθώς ήταν ο έβδομος μήνας του αρχαίου δεκάμηνου ρωμαϊκού ημερολογίου. Αργότερα, με την προσθήκη του Ιανουαρίου και του Φεβρουαρίου, ο Σεπτέμβριος μετακινήθηκε στην ένατη θέση, χωρίς όμως να αλλάξει η ονομασία του. Η Ρωμαϊκή Σύγκλητος, θέλοντας να κολακέψει τον αυτοκράτορα Τιβέριο (14-37), αποφάσισε να δώσει το όνομά του στον μήνα Σεπτέμβριο. Αυτός σοφά ποιών αρνήθηκε, επειδή υποστήριξε ότι οι συχνές αλλαγές στις ονομασίες των μηνών μόνο σύγχυση προκαλούν.
Τον Σεπτέμβριο στη Ρώμη τελούνταν μεγάλες γιορτές, όπως τα Καπιτώλια και τα Ρωμαία ή Ρωμαϊκοί Αγώνες (Ludi Romani) προς τιμή του Δία (κάτι σαν Ολυμπιακοί Αγώνες των Ρωμαίων). Την 1η Σεπτεμβρίου προσδιοριζόταν ο ετήσιος φόρος που έπρεπε να καταβάλουν οι Ρωμαίοι πολίτες (indictio), εξού και Ινδικτιών, που στο Βυζάντιο γιορταζόταν ως Πρωτοχρονιά και συνέπιπτε με το νέο εκκλησιαστικό έτος (Αρχή της Ινδικτιώνος).
Στο αρχαίο Αττικό ημερολόγιο ο Σεπτέμβριος αντιστοιχούσε στο δεύτερο δεκαπενθήμερο του μήνα Μεταγειτνιώνα και στο πρώτο δεκαπενθήμερο του μήνα Βοηδρομιώνα. Δεσπόζουσα γιορτή στην Αθήνα και συγκεκριμένα στην Ελευσίνα ήταν τα Ελευσίνια, με τα περιώνυμα Μυστήρια (Ελευσίνια Μυστήρια). Άλλες γιορτές:

- Αδώνια
- Μεταγείτνια
- Ηράκλεια του Κυνοσάργους
- Γενέσια
- Αρτέμιδος Αγροτέρας
- Βοηδρόμια

Η 1η Σεπτεμβρίου συνδέεται με ποικίλες προλήψεις. Οι έγκυες απείχαν από κάθε εργασία για να μη γεννηθεί το παιδί τους με το σημάδι του Αγίου Συμεών του Στυλίτη, που γιορτάζει αυτή την ημέρα (Συμεών / σημαδεύω). Η 1η Σεπτεμβρίου θεωρείται η «Ημέρα του Χρονογράφου», καθώς πιστεύεται ότι ο Χάρος γράφει όσους θα πεθάνουν κατά τη διάρκεια του χρόνου. Για να ξορκίσουν τον Χάροντα, οι νοικοκυραίοι σπάνε ένα ρόδι στην είσοδο του σπιτιού τους.
Ο Σεπτέμβριος έχει διάφορες ονομασίες στο λαϊκό καλεντάρι:

- Χινόπωρος, επειδή θεωρείται ο πρώτος μήνας του Φθινοπώρου.
- Ορτυκολόγος, λόγω του περάσματος των ορτυκιών που αποδημούν νότια.
- Τρυγητής ή Τρυγομηνάς, λόγω του τρύγου, που είναι η κύρια αγροτική απασχόληση το μήνα αυτό.
- Σποριάρης, επειδή προετοιμάζεται η σπορά των χωραφιών.
- Σταυρίτης, από τη μεγάλη εορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού στις 14 Σεπτεμβρίου.

Παροιμίες για το Σεπτέμβρη

- Αν ίσως βρέξει ο Τρυγητής, χαρά στον τυροκόμο.
- Σεπτέμβρη στάρι σπείρε και σε πανηγύρι σύρε.
- Σεπτέμβρης πρώτα κρύα, τρέχει, ανοίγει τα σχολεία.
- Το Σεπτέμβρη τα σταφύλια, τον Οκτώβρη τα κουδούνια.
- Τον Τρυγητή τ' αμπελουργού, πάνε χαλάλι οι κόποι.
- Του Σεπτέμβρη οι βροχές, πολλά κακά μας φέρνουν.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ "ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ"

Οφείλω σαν Πρόεδρος της Κοινότητας να απαντήσω σε μία προς μία στις παρατηρήσεις και επισημάνσεις του δημοσιεύματος του τελευταίου φύλλου της εφημερίδας "Νεβρόπολη" που έκανε ο Πρόεδρος της Ένωσης Μεσενικολιτών Αθήνας, Κ. Χρυσόστομος Καρβούνης.
1. Στο γλέντι που έγινε στην πλατεία στο Παζαράκι τη βραδιά της Προβατίνας, έγιναν εργασίες και τοποθετήθηκε φωτισμός από το πρωί με προβολείς. Όσοι παραβρέθηκαν σε αυτό το γλέντι το διαπίστωσαν ότι ο φωτισμός ήταν άψογος. Κάποιοι άλλοι όμως, προτίμησαν όχι μόνο να μην παραστούν στο γλέντι που ήταν έστω και τυπική υποχρέωσή τους, αλλά δεν ενδιαφέρθηκαν καθόλου για την όλη διοργάνωση και την προετοιμασία της βραδιάς. Προτίμησαν να βρίσκονται με άλλες παρέες και να διασκεδάζουν κοντά στο χώρο που ο Μορφωτικός Σύλλογος και οι εθελοντές και εθελόντριες ετοίμαζαν το φαγητό και έκαναν όλες τις απαιτούμενες εργασίες για να εξυπηρετηθεί ο κόσμος και να έχει επιτυχία η εκδήλωση.
Σε όλες τις εκδηλώσεις που διοργανώνει η Ένωση Μεσενικολιτών Αθήνας στο χωριό, ο Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Μεσενικόλα καθώς και η Κοινότητα, είναι παρόντες και πρωτοστατούν στη διοργάνωση βοηθώντας με τον καλύτερο τρόπο. Αντίθετα η Ένωση, ήταν απούσα το καλοκαίρι από όλες τις εκδηλώσεις του χωριού.
Καμία βοήθεια στη Γιορτή Κρασιού, καμία βοήθεια στο Παζαράκι... Μόνο κριτική. Καλή είναι και αυτή, εάν είναι καλοπροαίρετη βέβαια.
2. Όσον αφορά το Κιόσκι που έγινε στην Πλατεία και δεν έγινε Αναψυκτήριο, αναφέρεται στο δημοσίευμα ότι "ΟΛΟΙ οι Μεσενικολίτες, ζητάνε ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΑ να κατασκευαστεί Αναψυκτήριο". Είναι μεγάλο λάθος. Μία ομάδα είναι αυτή που το επιθυμεί για τους δικούς της λόγους.
Μακάρι να γεμίσουν με κόσμο όλα τα υπάρχοντα μαγαζιά του χωριού και τότε να κάνουμε και Αναψυκτήριο αλλά και ό,τι άλλο χρειάζεται στην κάτω πλατεία που τώρα παίζουν τα παιδιά, και δίνουν ζωή στο χωριό με τις φωνές και τα παιχνίδια τους. Προσωπικά δεν είμαι κοσμογυρισμένος, αλλά τουλάχιστον γνωρίζω, ότι στα χωριά που υπάρχουν πολλά αναψυκτήρια, καφενεία και ταβέρνες υπάρχει και πολύς κόσμος που τα συντηρεί.
3. Για το θέμα του φωτισμού στον "Κήπο" και το "Κρυόρεμα". Ο φωτισμός που έγινε στους παραπάνω χώρους έγινε με τέτοια προχειρότητα και ερασιτεχνισμό που εγκυμονούσε μεγάλο κίνδυνο σοβαρού ατυχήματος και ηλεκτροπληξίας. Έγινε τελείως αυθαίρετα, χωρίς καμία άδεια και καμία μελέτη από ειδικούς, και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τα ηλεκτροφόρα καλώδια να είναι τελείως ακάλυπτα, στην άκρη του δρόμου, ή χωμένα σε κάποια σημεία δέκα πόντους κάτω από το χώμα ή κάτω από τα γεφύρια.
Οι κολώνες με τους προβολείς στο Κρυόρεμα, παρασύρθηκαν από το ρέμα την πρώτη κιόλας χρονιά και βρίσκονται σπασμένες στο έδαφος ακόμη μέχρι και σήμερα. Επειδή, όπως ανέφερα παραπάνω, οι κίνδυνοι ήταν μεγάλοι έγινε διακοπή του ρεύματος από τα σημεία που παράνομα είχε γίνει η ηλεκτροδότηση. Όπως αναφέρεται στο δημοσίευμα, γίνεται "αντιπολίτευση μεν αλλά όχι σκληρή".
Η θέση ενός Προέδρου της Ένωσης Μεσενικολιτών Αθήνας δεν είναι να αντιπολιτεύεται τους φορείς του χωριού και να διχάζει τους Μεσενικολίτες, αλλά να ενώνει, να βοηθά και να στηρίζει. Δεν είναι στις αρμοδιότητές του να μπαίνει σε ομάδες και κλίκες αλλά να ενδιαφέρεται για το γενικό καλό στηρίζοντας όλες τις προσπάθειες των εκάστοτε Κοινοτικών Συμβουλίων, Μορφωτικών Συλλόγων κλπ.
Παρακαλώ να δημοσιευτεί το παρόν στο επόμενο φύλλο της Εφημερίδας "Νεβρόπολη" αυτούσιο και χωρίς περικοπές.

Με εκτίμηση
Τάσος Καλλιάς

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Ε.Μ.Α. ΣΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

Κύριε Πρόεδρε,
Χαίρομαι ιδιαίτερα για την άμεση ανταπόκρισή σας, αν και σε αρκετά σημεία είστε πολύ αιχμηρός και σας απαντώ μόνο γιατί με θίγετε προσωπικά. Δεν θέλουμε η εφημερίδα "*Νεβρόπολη*" να γίνει πεδίο αντιπαράθεσης μεταξύ των φορέων του χωριού μας, και ούτε το κάναμε ποτέ αυτό.

Σχετικά με το φωτισμό της πλατείας, είναι πολύ καλό ότι ενδιαφερθήκατε έστω, και στο τέλος της καλοκαιρινής περιόδου, και κατόπιν σοβαρών παραπόνων από τους χωριανούς.

Η βοήθεια που προσέφερε και προσφέρει στο χωριό η Ένωσή μας είναι αναγνωρισμένη από τους Μεσενικολίτες απανταχού της γης και δεν χωράει αμφισβήτηση περί αυτού.

Σεβόμαστε το γεγονός ότι βοηθήσατε και βοηθάτε την Ένωση, ειδικά εσείς, από τον οποίο δεν έχουμε κανένα παράπονο.

Όσον αφορά το κιόσκι στην πλατεία είναι λάθος να νομίζετε ότι είναι απαίτηση μιας ομάδας λίγων και για τους δικούς της λόγους να γίνει μαγαζί στην κεντρική πλατεία του Μεσενικόλα! Η Ένωσή μας είναι μεγάλη και το ότι προσπαθεί να κάνει κάτι για την πλατεία είναι καθήκον μας, και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό, έστω κι αν πέφτουμε σε υφάλους. Άλλωστε είναι παλλαϊκή απαίτηση η ίδρυση αναψυκτηρίου όπου θα μπορούν να βρουν λίγη δροσιά, όχι μόνο οι κάτοικοι του χωριού, αλλά και οι ταλαιπωρημένοι από τον ήλιο και τη ζέστη κάτοικοι του θεσσαλικού κάμπου. Ο ίδιος ο Δήμαρχος συμφώνησε και δεσμεύθηκε στη Γενική Συνέλευση των μελών μας ότι θα λειτουργήσει αναψυκτήριο στην πλατεία. Μετά από έγγραφη αίτηση από την Ένωσή μας υπογεγραμμένη από όλους τους προέδρους των πολιτιστικών Συλλόγων του Χωριού μας και από τον τότε πρόεδρο του Μεσενικόλα κο Μανώλη ενέκρινε κάποιο κονδύλι (για το οποίο εμείς οι αιτούντες δεν γνωρίζαμε τίποτε!) συνεχίζοντας τις προσπάθειες ανεύρεσης χώρου, ώσπου μάθαμε ότι τα χρήματα δόθηκαν για την επισκευή της στέγης του Γυμνασίου!

Επίσης γνωρίζω ότι για να επισκεφθεί ο κόσμος κάποιο χωριό πρέπει να υπάρχουν μαγαζιά πρώτα και ιδιαίτερα στην κεντρική πλατεία που είναι το κέντρο των χωριών. Καλό είναι να παίζουν τα παιδάκια στην πλατεία, αλλά αν δεν υπάρξει υποδομή, στο τέλος ούτε αυτά δεν θα έρχονται.

Για το θέμα των φωτισμών των χώρων που έγιναν με τις δωρεές κάποιων χωριανών, και αφού δόθηκε άδεια για να κατασκευαστούν, έπρεπε να φροντίσετε και για το φωτισμό τους, διότι είναι επικίνδυνο να γίνει κάποιο ατύχημα με όλες τις σοβαρές συνέπειες που θα επακολουθήσουν.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι είμαι ένα άτομο το οποίο υπεραγαπάει το χωριό του, το Μεσενικόλα, έχω βοηθήσει και βοηθάω σε ότι μου ζητηθεί από μικρό παιδάκι και θα βοηθάω πάντα, όχι μόνο μέσω προτάσεών μου προς το σύλλογο, αλλά και σαν Μεσενικολίτης. Είναι άστοχος ο χαρακτηρισμός σας ότι ανήκω σε κλίκες, δεν με αντιπροσωπεύει άλλωστε. Ανήκω στο Μεσενικόλα και με όλες μου τις δυνάμεις θα προσπαθώ για την αναβάθμισή του. Πιστεύω ότι οι κλίκες ανήκουν σ' αυτούς που θέλουν το κακό του Μεσενικόλα και μόνο. Η Ένωσή μας και εγώ προσωπικά έχουμε αποδείξει και αποδεικνύουμε με το έργο μας ότι αυτοσκοπός μας είναι να παραμείνει το χωριό μας ενωμένο στις δύσκολες καταστάσεις που διανύουμε και να παραμείνουν οι παραδόσεις μας σε κυρίαρχο σημείο. Είμαστε ο μόνος Πολιτιστικός Σύλλογος που βοήθησε οικονομικά την ποδοσφαιρική ομάδα του χωριού να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις της, τον χορευτικό όμιλο γυναικών Μεσενικόλα προσφέροντας τις φορεσιές, αλλά και οικονομική στήριξη για να μη σβήσει αυτό το όμορφο πράγμα που δημιουργήθηκε, σε έργα αναστύλωσης ιερών και ιστορικών μνημείων του χωριού. Βοήθησε ηθικά, τον Μορφωτικό και Πολιτιστικό σύλλογο του Μεσενικόλα να επανασυσταθεί και υλικά, για να κλείσει οικονομικά με θετικό πρόσημο το ταμείο του από την πρώτη χρονιά προσφέροντάς του τα δώρα για τη λαχειοφόρο αγορά. Για ποια κλίκα γίνεται λόγος;

Στο πέρασμα των χρόνων, όμως, οι φορείς των πολιτιστικών συλλόγων του χωριού μας έχουν αποξενωθεί μεταξύ τους και παίρνω την πρωτοβουλία να γίνει συνάντηση των τριών πολιτιστικών φορέων με την δική σας παρουσία και να λυθούν τα όποια προβλήματα έχουν δημιουργηθεί. Διότι πιστεύω ότι τα προβλήματα πρέπει πάντα να επιλύονται μέσα από καλοπροαίρετο διάλογο και αποδεδειγμένα στο πέρασμα των χρόνων η Ένωση Μεσενικολιτών Αθηνών έχει ταχθεί αναφανδόν υπέρ των καθαρών λύσεων. Ας συναντηθούμε λοιπόν όλοι οι πολιτιστικοί φορείς του χωριού και ενώπιος ενωπίω ας θέσουμε τα προβλήματα, ώστε να υπάρξει μία ειλικρινής, έντιμη και διαυγής συζήτηση αυτών. Ο στόχος που πάντα επιδίωκε και συνεχίζει να επιδιώκει η Ένωσή μας είναι η ενότητα των Μεσενικολιτών και αυτό από τη μεριά μας είναι αδιαπραγμάτευτο και αποτελεί κόκκινη γραμμή.

Μετά τιμής
Χρυσόστομος Καρβούνης
Πρόεδρος ΕΜΑ